

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales,
Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas
Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares:
Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Cap. CXXXV. Confidentia vtrùm probetur ex sola vicinitate duorum
mandatorum ad resignandum: & quid juris in permutatione. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

noch. *conf.* 196. num. 2. Sanch. in *decal. lib.* 5. c. 4. n. 48. Pelizzat. de *monial. c.* 5. *sect. prima*, n. 1.

Tum etiam, quia dicta solemnitas Cinguli, ut Domini ponderantur, inducta duntaxat fuit ad distinctionem graduum Militum, non autem pro validitate professionis, dum in *c. 1. dicti statuti*, de *recept. frat.* ubi tribuitur certa forma in professione facienda à Militibus, numquam legitur, quod proficiens debeat esse Cingulo militari decoratus, vel decorandus: in secundo verò capite ordinato solummodo ad distinctionem graduum Militum dicitur, quod solum Eques lustrat decoratus sit dicto Cingulo, quem non requirit in aliis Equitibus, Sacerdotibus, & Servientibus. Vnde inferitur, quod dictus Cingulus sit requisitus solum ad distinguendos Milites, ut apparet ex lectura tam *rubricæ dicti c. 1. ibi, della divisione de gradi de Fratelli del nostro Ordine*: ex hac enim colligitur quanam fuit mens disponentis, & causa dispositionis, ut firmiter Roman. *conf.* 16. num. 4. Curt. jun. *conf.* 107. num. 2. Honded. *conf.* 14. p. 13. lib. 1. Mascard. de *gener. statuti. interpr. conclus.* 2. n. 192. & dixit Rota coram me in *Fanen.* nullitatis ap. he. 13. Martii 1648. §. *Prima enim*. Quam ex verbis dicti c. 1. ibi, *Triple la differenza de nostri Fratelli, perciò che altri sono Sacerdoti, altri Servienti, altri Cavalieri, hora chi travandosi idoneo domandara d'esser riceuato in grado di Cavaliero, prima che pigli l'habito è necessario, sia ornato del Cingulo della militia, però li Chapellani, & Servienti non è necessario ornarli di tali Insegne militari*. Idcirco dici debet, quod ornatus Cinguli necessarius non est pro validitate professionis faciendæ, sed solum ad distinctionem militum; maxime quia de illo nulla profus fit mentio in dicto primo c. quod dat certam formam proficiendi: Ideo non potest ex illius omissione induci nullitas professionis, ut dicitur de proficiente absque habitu Religionis, cujus omisio non invalidat professionem, cum non habitus, sed professio faciat Monachum, ad text. in d. cap. *porroctum*, de *regular.*

Itaque non afficit decretum irritans appositum in ordinat. prima, de *recept. frat.* ubi cum decreto irritanti prohibetur, ne aliquis ad habitum admittatur, nisi in tribus distinctis gradibus recensitis in d. c. 2. ac factis, & exhibitis probationibus Nobilitatis, & legitimatis. Quia dictum decretum respicit solum casum admissionis in alio, quam in tribus gradibus relatis, & non facta legitima, & valida probatione Nobilitatis, & legitimatis, de quibus duntaxat in illo fit mentio, ideo dictum decretum non est extendendum ad omissionem Cinguli, sed solum ad casum expressum, cum agatur de annulatione actus, in qua strictissima fieri debet interpretatio: l. *sanctimus*, C. de *testam.* Duran. *dec.* 48. n. 14. 23. Seraphin. *dec.* 627. n. 10. f. *Præsertim* quia decretum irritans non egreditur terminos casus expressi, sed regulatur secundum naturam dispositionis, cui adjicitur: *Put. dec.* 10. n. 1. lib. 1. Mantica *dec.* 359. sub n. 4. Comitoli. *dec.* 19. n. 1. Duran. *dicta dec.* 48. n. 22. & *dec.* 632. n. 45. p. 3. *divers.* ac firmatum fuit in *Tarraconensi* Parochiali, 10. Novembris 1634. coram Eminentissimo Panzirolo, §. quibus non obstat, in *Hispalen.* Matrimonii, 22. Junii 1644. coram R. P. D. meo Corrado, §. *Quoniam* ille, ac in *Monasterien.* Canonicali, 10. Junii 1648. coram Reverend. D. Terracinen. §. non obstat. Idque comprobatur ex fide Episcopi Meliten. & Prioris Ecclesiæ, ac ex depositionibus Testium attestantium, professos, omnia etiam dicta solemnitate ornatus Cinguli, pro veris Religiosis habitos fuisse, & haberi.

Sanlegerii Tom. II. Pars I.

Secundò, quia quamvis omisio prædictæ solemnitatis irritaret professionem factam, quod tamen ex deductis expressè refellitur; nihilominus prædicta locum sibi vendicant solummodo in solitis professionibus faciendis in Conventu, non autem in hac professione in Vrbe emissâ coram Eminentissimo Cardinali Antonio Barberino Delegato Apostolico, in qua satis fuit pro ejus validitate observare formam præscriptam in Pontificali Romano confirmato per Clementem VIII. de anno 1596. in quo sub *ut. de creat. milit. regul.* non requiritur dicta solemnitas in actu professionis: quod comprobavit subsequuta observantia, ut testantur Magistri Ceremoniarum. Quapropter quamvis non interveniret dicta solemnitas Cinguli, illa tamen necessaria non erat ex recepta conclusione, f. quod in solemnitatibus attendenda est dispositio Constitutionis illius loci, ubi actus celebratur: Anchar. in *reper. c. 1. de Const. q. 12. in princ.* Mascard. de *gener. statuti. interpr. conclus.* 7. num. 41. *vers. sexto* quia solemnitas.

Et ita utraque, &c.

CAPVT CXXXV.

Confidentia utrùm probetur ex sola vicinitate duorum mādatorum ad resignandum. Et quid juris in permutatione? De conventionē super fructibus beneficii vacantis per Regem, alicui condonatis. Confingentes litem simulatam super aliquo beneficio, illud amittunt, sed non alia beneficia, super quibus lis simulata non intervenit. Qui commisit confidentiam in uno beneficio, redditur inhabilis quoad alia, sed tamen quoad alia juvatur Regula de triennali, & illa retinere potest in conscientia, antequam fuerit privatus per sententiam, ex veriori opinione.

SUMMARIVM.

- 1 Ex sola vicinitate inter mandatum ad resignandum, & possessionem, non oritur presumptio confidentie, nisi probetur pactio præcedens.
- 2 Actus non dicuntur corresponsivi quando partes diverterunt ad extraneos actus.
- 3 Summa probatio exigit conventionem præcedentem.
- 4 Quamvis resignans habeat intentionem, ut beneficium resignatum alicui certæ personæ conferatur, non est simonia, nequidem mentalis, si collatori nulla necessitas imponatur.
- 5 Inter permutantes potest absque simonia metu intervenire pactio præcedens super permutatione faciendâ.
- 6 Intellige hoc procedere, dummodo simul utraque collatio expediat. Et alia ad intellectum eorum, quæ dicta sunt supra, p. 1. c. 75. n. 8.
- 7 Contractus do ut des, est illicitus in beneficiis, etiam si detur spirituale pro spirituali.
- 8 Super fructibus beneficii vacantis per Regem condonatis non cadit simonia, nisi probetur traditionem factam fuisse propter promissam beneficii resignationem.
- 9 Simonia non committitur in venditione fructuum præbendæ.

30 Petri Francisci de Tonduti Sanlegerii,

- 10 Simulatam licem confingens super beneficio, illo privandus est.
- 11 Intellige, ut privatio non fiat ipso iure, sed requiratur sententia declaratoria.
- 12 Ampliatur, ut procedat etiam si collusio fiat alia intentione quam ut beneficium pensione gravetur.
- 13 Propter collusionem incurritur privationis poena quoad illud beneficium, super quo lis per collusionem instituta fuit, non quoad alia.
- 14 Regula de triennali, solam exceptis simoniam, & violentum ingressum.
- 15 Confidentarius redditur inhabilis tam ad beneficia obtenta, quam obtinenda.
- 16 Constitutio Pii V. super confidentia, est recepta in Gallia.
- 17 Constitutio super confidentia non habet locum in simplici gratificatione.
- 18 Regula de triennali non juvat confidentiarium ratione aliorum beneficiorum, super quibus confidentia commissa fuit, ex opinione Parisii & Rebuffi.
- 19 Contrarium alii tenent, nempe Regulam de triennali juvare confidentiarium quoad alia beneficia, super quibus simonia non fuit commissa.
- 20 Regula de triennali non juvat possessorem beneficii reservati reservatione clausa in corpore juris.
- 21 Regula juvat incapacem incapacitate persona.
- 22 Fallit in eo qui est omnino & funditus incapax, veluti laicus, foemina, & similes; hi enim non juvantur Regula de triennali.
- 23 Possessor beneficii tutus est in conscientia quoad alia beneficia, in quibus nullam commisit simoniam, antequam privetur per sententiam.
- 24 Privationem beneficiorum ob simoniam non induci ipso iure quoad alia beneficia, in quibus non fuit commissa simonia verius est.

Cum quidam provinciae Gubernator erga duos ex suis domesticis gratificatione uti vellet, pro ea, qua pollebat autoritate apud Regem Christianissimum, obtinuit Breve pro quodam Episcopatu vacante per obitum ultimi illius possessoris in favorem unius ex dictis domesticis, cui nomen erat Petrus, quique possidebat Dignitatem in quadam Ecclesia Metropolitana, quem induxit ut promitteret se nullum praestitutum impedimentum, quin dicta Dignitas, seu beneficium alteri domestico conferretur, qui Franciscus nuncupabatur, quique iter peregit ad Cutiam Regiam; ut dicti Brevis pro Episcopatu in favorem Petri expeditionem obtineret, prout in effectu obtinuit, una cum dono Regio fructuum decursum, & decurrendum in favorem ejusdem Petri, durante vacatione Episcopatus.

Dictus Gubernator misit provisiones ad Petrum, quem rogavit ut uteretur gratificatione erga Franciscum, qui provisiones Regias deferrebat, & ad hos fines permitteret ut Franciscus perciperet summam trium millium librarum ex fructibus sibi per Regem condonatis, quam in effectu Franciscus percipit, & quitantiam concessit; ultra quam summam Franciscus habuit sex mille libras pro restitutione sumptuum & expensarum per ipsum factarum in prosecutione dictarum provisionum.

In consequentiam praedictorum, Petrus propter incompatibilitatem Dignitatis praedictae cum Episcopatu, resignavit pure, & simpliciter Dignitatem,

quam prius possidebat in manibus Ordinarii, qui illam die sequenti Francisco contulit.

Ex qua facti serie plurimae quaestiones & difficultates preponabantur.

Primo, utrum prompta illa collatio Dignitatis cum praedictis circumstantiis, producat sufficientem conjecturam, aut praesumptionem confidentiae inter dictos Dominos Petrum, & Franciscum.

Secundo, utrum quitantiae 3000. librarum receptarum ab oeconomio fructuum intermediorum dicti Episcopatus, & 600. librarum receptarum a dicto Petro, uno ex tribus mensibus post dictas provisiones, inferant quandam praesumptionem promissionis, vel conventionis inter ipsos praecedentia.

Tertio, utrum possessor unius beneficii dubitans de validitate suarum provisionum, nolens obtinere rescipitum, quod vocatur *perinde valere*, sed procurans sibi suscitari quandam litem simulatam, postea vero faciens transactionem fictam, eamque Summo Pontifice confirmati obtinens cum clausula novae provisionis, poruerit incurrit eam poenam vel privationem.

Quarto, casu quo incidit in poenas confidentiae, utrum privatus, vel privandus sit omnibus beneficiis obtentis, & obtinendis, etiam illis, super quibus nulla commissa fuit confidentia.

Quinto, utrum confidentia occulta possit producere effectum privationis beneficiorum obtentorum, & obtinendorum.

Sexto, utrum facta resignatione primi beneficii male quaesiti, pure, & sine conditione, & contracta possessione triennali, locus erit Regulae de pacificis possessoribus, in casum impetrationis.

Primae quaestiones resolutio pendet ex decisionibus Rotae Romanae factis in causa Calaguriana Confidentiae, coram Pegna, die 14. Decembris 1591. & coram Pamphilio die 25. Junii 1592. quarum altera reperitur apud Garciam de beneficiis, p. 116. l. 1. n. 169. altera vero apud Farinac. conf. 75. n. 53. l. 1. quatum etiam meminit Parisius in tract. de confidentia benefic. q. 15. Illarum autem decisionum causa erat, quod Franciscus Canonicus constitutus procuratorem in Romana Curia ad consentiendum coadjutoriae sui Canonici in favorem filii ejusdem Sanctortii, qui etiam erat Canonicus ejusdem Ecclesiae, & post duos dies idem Sanctortius eodemmet procuratorem constituerat ad consentiendum coadjutoriae sui Canonici, ad favorem filii ejusdem Francisci, & ambae supplicationes eadem die fuerant subscriptae, & uterque possessionem ceperat, unus die 17. Junii: alius vero die 23. ejusdem mensis. Et cum disputaretur, utrum adesset confidentia propter vicinitatem mandatorum, & consequentem supplicationum & possessionum, fuit decisa per Rotam, nullam adesse confidentiam, quia non apparebat, Franciscum, primum resignatorem, dedisse mandatum sub confidentia, vel praecedente pactione, ut Ioannes postea simile mandatum daret ad resignandum suum Canonicatum filio dicti Francisci: & ideo cum potuerit fieri, ut dicta duo mandata fuerint facta gratuito, & sine pactione praecedenti, in dubio eam interpretationem accipere oportuit, quae delictum excluderet. Nec obstat dictum fuit, quod mandata intra modicum trium dierum intervallum ad resignandum data fuerunt, quasi ex eorum vicinitate corresponsivitas praesumenda foret: Quia quando inter duos actus contrahentes digressi fuerunt ad alios extraneos actus, tunc illi duo actus non censentur corresponsivi: ex traditis per Verall. decis. 197. num. 1. part. 1.

Qu. & Res. benef. Pars III. Cap. CXXXV. 31

part. 2. Vbi dicitur, quod si unum mandatum uno die fuit confectum, & aliud die tunc sequenti, non 1
otitur præsumptio correfpectivitatis. Ex quibus 12
decifionibus inferitur, quod cum non conflit de ali-
qua pactione præcedente in casu de quo agitur, imò
3
reignatio Dignitatis facta fuerit purè & liberè in
manibus Ordinarii, non potest aliqua delicti præ-
sumptio oriri, quia sola vicinitas actuum sine pa-
ctione & conventionione præcedenti, per quam impo-
natur necessitas collationis faciendæ in favorem
certæ personæ, non est simonia: Felinus in cap. ad
audientiam 3. num. 3. vers. quod autem, de rescriptis.
Rebuff. de pacific. possessorib. num. 145. vers. non ta-
men est simonia, Castador. decif. 2. de simonia, Rot.
decif. 69. num. 9. part. 2. recent. Sanch. consil. moral.
4 lib. 2. cap. 3. dub. 36. num. 12. ubi probat, quod si
quis liberè resignet, nullam imponens necessitatem
Ordinario, licet in animo habeat ut conferatur cer-
tæ personæ, aliàs non renunciaret, non est simo-
nia, etiam mentalis, quia nullum intervenit pactum
5
ratiū, nec expressum. Et ideo permittentes pos-
sunt mutuo resignare sua beneficia, etiam præce-
dente tractatu de permutando, ut diximus part. 1.
cap. 75. num. 8. cui addo Parisiū de confident. q. 40.
num. 39. Garc. de benef. part. 1. c. 4. num. 56. Barbo-
6
de iur. Ecclesiastico, lib. 3. cap. 15. num. 163. Quod
intelligi verum esse, dummodo ambæ resignatio-
nes competuntur simul expendantur, ut dicit
Vgolin. de Episcop. cap. 5. o. s. 20. num. 3. vers. 3.
Barbof. dicto lib. 3. iuris Ecclesiastici, c. 15. n. 185.
ubi alia ad validitatem huiusmodi mutuarum per-
mutationum enumerat, quæ ad casum nostrum
non pertinent. Quod si in casu proposito interve-
nisset pactum, vel conventio de mutua resignatio-
ne faciendæ in favorem tertie personæ, veluti in
7
favorem alicuius nepotis, vel amici, quod tunc esset
contractus de ut des, qui non est licitus in beneficia-
libus; imò simoniam continet, etiam si detur spiri-
tuale pro spirituali Paris. de resignat. lib. 1. q. 4. n. 3.
& communiter Doctores in Clement. 1. de rer. per-
mut. Et ex his expedita est prima questio.
8
Ad secundam questionem respondetur, nullam
commiffam fuisse simoniam super fructibus per
Regem condonatis, cum sint merè temporales, ut
probat Paris. in dicto tract. de confident. quest. 27.
num. 104. & sequentib. dummodo non appareat tale
gratificationem fructuum factam fuisse in exe-
cutione promissionis pro resignatione & collatio-
ne, nam id solum prohibetur, & iudicatur confi-
dentia: cap. Episcopus, & ibi Abb. & alii, de præbend.
cap. postulat. de rescriptis, & ibidem Doctores: & bene
9
probat ex traditis per Paris. loco citato, quod si
simonia non committitur in venditione fructuum
præbendæ, quia sunt merè temporales. Verat. decif.
237. part. 1. quod per nos explicatum fuit sup. p. 2.
cap. 5. s. 1. num. 7. dummodo, ut jam dictum est, hoc
non fuerit factum cum conventionione respiciente
causam resignationis: & ideo etiam hoc casu debe-
ret constare de conventionione præcedente ad arguen-
pam confidentiam. Ludovif. decif. 238. n. 10. &
10
17. n. 30. Farinac. conf. 75. per totum.
Ad tertiam questionem respondetur, quod
quando lis simulata fit super beneficio, ille qui
in vim huiusmodi litis beneficium obtinuit, illo
privandus est; per textum in cap. audivimus 5. de
11
collat. de reg. n. 2. Sed tamen ista privatio non fit ipso
iure, sed per sententiam, ut probatur ex verbis illius
textus: non differas perpetuo spoliare: & notavit Ho-
stiens. in dicto cap. audivimus, in verbo, non differas,
& in verbo, non redundare, vers. privatur ergo.

Idem tradit Abb. in dicto cap. audivimus, & clarus
practic. criminal. §. final. quest. 79. num. 7. vers. item
Clericus colludens. Et quamvis Ancharan. dicto cap.
audivimus, num. 2. dicat dictam penam non esse
12
infigendam, quando collusio non fit eo animo, ut
beneficium pensionem gravetur: tamen ejus limita-
tio est contra mentem Glossæ, & aliorum Docto-
rum in dicto cap. audivimus, qui non solum confi-
derant gravamen beneficii, sed etiam interesse col-
latorum, quibus fit præjudicium per huiusmodi si-
mulatas transactiones.
Vnde inferitur resolutio quarti dubii, nempe
13
quod donec ratione collusionis inducitur fuerit pri-
vatio per sententiam, non debet quis à suo benefi-
cio amoveri, cum privatio non fuerit inducitur ipso
iure, ut mox probatum fuit; multoque minus pœ-
na privationis ad alia beneficia, super quibus col-
lusio facta non fuit, extendi debet: cum pœna dicti
capitis, audivimus, sit restricta ad illud beneficium,
super quo collusum fuit, ut patet ex verbis illius
textus, ibi: eos beneficiis, super quibus collusum fuerit,
non differas perpetuo spoliare.
Similiter ex præmissis sequitur resolutio quinti
dubii: cum superius probatum fuerit, nullam hic
adesse confidentiam, nec per consequens privatio-
nem beneficiorum obtentorum, aut obtinendorum;
sed tantum illius super quo sententia privationis
in futurum fieri posset. Et eodem modo resolvitur
14
sexta questio, nempe quod cum nulla adsit confi-
dentia, nec simonia, possessor iuvatur per Regula de
triennali, quæ solum excipit simoniam, & violentum,
ingressum: ut diximus supra, part. 1. quest.
85. num. 57. & sequentibus. Et communis omnium
resolutio.
Verum circa supra dicta, fuit ulterius dubitatum,
utrum posito quod adesset vera confidentia, quæ
tamen in foro exteriori probari non poterat, saltem
eo casu in foro conscientie possessor posset retine-
re tam beneficium jam obtentum, quam assequi
& obtinere alia beneficia de novo conferenda, aut
saltem quoad jam obtentia juvaretur Regula de trien-
nali, in foro conscientie.
Pro vera resolutione certum est, eum qui confi-
15
dentiam veram commisit, non solum inhabilem esse
ad possidendum illud beneficium, in quo simonia
commiffa fuit, vel confidentia, sed etiam ad alia
omnia postea obtinenda, nisi legitime fuerit dis-
pensatus: ut patet ex constitutione Pii V. quam ad
hoc recenset Paris. de confident. quest. 58. num. 43.
16
Quæ constitutio fuit recepta in Gallia, & incor-
porata inter constitutiones regni, ut testatur Scho-
lastes ad Louer. littera B. n. 9. in fine. Intelligendo
17
tamen de vera confidentia, non autem de ea quæ
intervenit sine expressa pactione, sed dumtaxat per
viam simplicis gratificationis, ut constat ex supra-
dictis, & ex notatis per Sanchez consil. moral. lib. 2.
cap. 3. dubio 34. num. 3.
Sed magna est controversia inter Doctores, utrum
18
Regula de triennali, locum habeat in favorem illius,
qui confidentiam commisit, non quidem ratione
eiusdem beneficii: in cuius adeptione intervenit si-
monia, seu confidentia, sed respectu alterius
beneficii postea obtenti sine ulla confidentia, vel simo-
nia in illius adeptione commissa.
In hac questione Parisius dicta quest. 58. num. 49.
& 50. existimat Regulam non juvare confidentia-
rium etiam quoad alia beneficia postea obtenta:
fundatus super doctrina Rebuff. in tractatu de pa-
cific. possessorib. num. 172. qui in libro meo est 206. &
multis sequentibus: ex ea ratione, quia inhabilitas ista
respicit

32 Petri Francisci de Tonduti Sanlegerii,

respicit personam, & non beneficium: & non eadem est ratio hoc casu, sicut dum agitur de illa inhabilitate quæ solum respicit beneficium, & non personam, qualis est ea quæ propter collusionem in beneficia factam imponitur, de qua nos *supra* diximus n. 10. & *sequentibus*. & per consequens cum per confidentiam persona reddatur inhabilis, non juvatur triennali, etiam quoad alia beneficia, propter incapacitatem suæ personæ; sicut nec infans, alizve similes personæ ad obtinenda beneficia inhabiles.

Verum adversus Rebuffi sententiam concludit Sanchez lib. 2. *consil. moral. cap. 1. dub. 31. num. 20.* ubi per multas rationes probat, quod licet inhabilis ratione personæ careat titulo colorato quoad alios effectus, tamen quoad effectum Regulæ de triennali, inhabilitas non consideratur nisi proveniat ex simonia, vel violentia in beneficio: si enim agatur de alia incapacitate, veluti si agatur de illegitimo, aut de quocumque irregulari, & aliis similibus, illos triennalis possessio tæuet: quia cum Regulæ de triennali, tres tantum casus excipiat, nempe simoniam, violentiam, & reservationem in corpore juris clausam, in reliquis remanet firma: atque ita tenet Philippus Probus ad *pragmaticam sanctionem titulo de pacific. possessorib. in verbo, Molestari. gloss. 3.* Gomez. in *regul. de triennali, quest. 26. §. quibus non obstantibus, & §. sed breviter*, & alii DD. *ibid.* allegati. Vnde inferri potest, quod qui non commisit simoniam, aut non est intrusus in illo beneficio, juvatur regulæ de triennali quoad alia beneficia, & nisi agatur de beneficio reservato reservatione clausa in corpore juris, & sicut illa Regulæ juvatur illegitimus & irregularis, num. 24. aut ille qui non habet qualitatem requisitam ex fundatione, & similes, ut *ibi* per eum, & Fateatur tamen (& verum est) quod si agatur de incapacibus beneficii omnimoda incapacitate, ut de laico, Iudæo, femina, & similibus, tunc nullo unquam tempore collatio invalidari potest, ut in dicto num. 20. *versic. & eadem questione, & n. 21.*

Sed cum multi Doctores magnæ autoritatis existimaverint, confidentiarium non privati in foro conscientie beneficiis postea obtentis, in quibus nullam commisit confidentiam, nisi post subsequutam sententiam Iudicis, quam sententiam nos amplexi sumus *superius*, lib. 2. *cap. 67. num. 22.* concludendum omnino est, possessorem beneficii, in quo nulla simonia commissa fuit, tutum esse in foro poli, quamvis prius confidentiam commississet in alio & diverso: beneficio, ut determinat Lessius lib. 2. *de justit. & iure, c. 35. dubit. 26. n. 147. versic. 4.* ubi citat Glossam communiter receptam in *cap. fraternitas, 22. quest. 2. Scott. in select. Pontific. consil. theorem. 203. versic. sexta.* & alios citat Corrad. in *praxi dispensationum, lib. 5. c. 10. num. 10. versic. ceterum.* Sanchez de *matrim. lib. 3. disp. 30. n. 1. versic. si ergo est pœna, & versic. deinde inhabilitas*, adeo ut non sit in conscientia requisita aliqua dispensatio summi Pontificis ad obtinenda beneficia, super quibus confidentia commissa non fuit. Eiusdem sententiæ fuit Navarr. *conf. 32. de Simonia*, Emmanuel Sà in *verbo Simonia, num. 5.* Paulus Layman. lib. 4. *tract. 10. c. 8. num. 73. & 74.* quamvis contrariam sententiam, nempe pœnam inhabilitatis ad futura beneficia contrahi ipso iure, etiam ante aliquam Iudicis declarationem, veritorem & in praxi receptam existimet Bonacin. in *tract. de simonia, q. 7. puncto 2. in secunda difficultate, n. 3. versic. sed mihi dicendum videtur*, ubi alios Doctores allegat: & vi-

detur ejusdem sententiæ Garf. *pari. 8. cap. 1. num. 72.* Sed verior est nostra sententia, quæ pro se tot habet Doctores magnæ autoritatis, & reprobat Garf. non induci privationem ipso iure quoad alia beneficia, super quibus non fuit commissa simonia, tenet Lotter. *de re benefic. lib. 3. c. 29. num. 171.* Et ita cum Viris doctissimis fuit conclusum.

CAPVT CXXXVI.

De constitutione cuiusdam Ordinis religiosi, quod qui officium exercuit, non possit ad illud, aut aliud eligi, nisi elapso anno, utrum habeat locum in eo, qui per renunciationem, aut aliquod accidenti superveniens fuit impeditus in exercitio, & administratione primi officii? Et quid sit statuendum in Confessariis sanctæ Claræ, Ordinis Minorum, nempe utrum is qui tanquam Confessarius habuit vocem in ultimo Capitulo provinciali, possit eligi in Guardianum, etiam si tempus vacationis in constitutione contentum nondum fuerit elapsum.

SUMMARIUM.

- 1 Qui fuit impeditus sine culpa sua exercere officium, non potest dici illud exercuisse durante tempore impedimenti.
- 2 Religiosus diversæ Regulæ seu diversæ monasterii, non debet praefici monasterio.
- 3 Homines disparis professionis conjungi non debent.
- 4 Officia continuari non debent sed quomodo illud intelligatur.
- 5 Tempus officii censetur continuatum, non obstante cessatione illius proveniente ex facto humanis.
- 6 Officium non censetur continuatum quando illud exercitium fuit impeditum ex legis dispositione.
- 7 Tempus inceptum in odiosis non habetur pro completo.
- 8 Habilitas debet considerari tempore praeficiendi.
- 9 In Ordine Minorum nemo potest exercere Guardianum, nisi per annum expletum à simili munere vacaverit.
- 10 In eodem Ordine Minorum munus Provincialem nemo ultra triennium exercere potest.
- 11 Confessarii monialium sanctæ Claræ habent vocem in electionibus ex privilegio.
- 12 Confessarii monialium sanctæ Claræ, lapso triennio sui officii statim possunt eligi in Guardianum non expectato anno.

IN constitutionibus cuiusdam Religionis, *part. 3. cap. 2. §. 10.* cavetur quod qui per duo capitula immediate subsequencia, & completa, ad aliquod officium habens votum promotus fuerint, aut electionis renunciaverint, quibus per sex menses, intra supra dictum tempus, in eadem provincia fuerint, ineligibiles ad simile officium per biennium remaneant, sub pœna nullitatis.

Contingit